

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 7

Rozeslána dne 12. února 2018

Cena Kč 128,–

O B S A H:

9. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou
 10. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Správního ujednání k provádění Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou
-

9**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 20. listopadu 2015 byla v Praze podepsána Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 50 odst. 2 dne 1. prosince 2017.

České znění Smlouvy a francouzské znění, jež je pro její výklad rozhodné, se vyhláší současně.

Smlouva

o sociálním zabezpečení

mezi

Českou republikou

a

Tuniskou republikou

Česká republika
a
Tuniská republika
(dále jen „smluvní státy“)

vedeny přáním upravit vzájemné vztahy mezi oběma státy (dále jen „smluvní státy“) v oblasti sociálního zabezpečení, se dohodly takto:

ČÁST I

Všeobecná ustanovení

Článek 1

Definice

1) Pro účely této Smlouvy výraz:

1. „*právní předpisy*“

znamená zákony, nařízení a jiné obecně závazné právní předpisy týkající se odvětví sociálního zabezpečení uvedených v článku 2 této Smlouvy;

2. „*příslušný úřad*“

znamená ministerstvo nebo jiný odpovídající orgán, do jehož kompetence náleží oblast sociálního zabezpečení upravovaná touto Smlouvou;

3. „*instituce*“

znamená orgán, kterému přísluší provádění právních předpisů v rozsahu uvedeném v článku 2 této Smlouvy;

4. „*příslušná instituce*“

znamená orgán, k jehož tíži jsou poskytovány dávky;

5. „*bydliště*“

znamená trvalé bydliště nebo obvyklý pobyt mající charakter dlouhodobosti, stálosti;

6. „*pobyt*“

znamená pobyt dočasný krátkodobý;

7. „*občan*“

znamená osobu se státním občanstvím České republiky nebo Tuniské republiky;

8. „*uprchlík*“

má význam, který mu stanoví článek 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků, podepsané v Ženevě 28. července 1951 a článek 1 odst. 2 Protokolu o právním postavení uprchlíků z 31. ledna 1967.

9. „osoba bez státní příslušnosti“

má význam, který mu stanoví článek 1 Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti, podepsané v New Yorku 28. září 1954.

10. „území“

znamená:

pokud jde o Českou republiku: území České republiky,

pokud jde o Tunisko: území Tuniské republiky;

11. „výdělečně činná osoba“

znamená osobu zaměstnanou, samostatně výdělečně činnou nebo osobu, která je za takovou považována podle právních předpisů smluvního státu;

12. „rodinný příslušník“

znamená osobu takto určenou podle právních předpisů smluvního státu, k jehož tíži mají být poskytnuty dávky;

jestliže tyto právní předpisy nerozlišují mezi rodinnými příslušníky a jinými osobami, považují se za rodinné příslušníky manžel nebo manželka a nezaopatřené děti;

13. „doby pojištění“

znamená doby přispívání nebo doby činnosti tak, jak jsou definovány nebo uznávány právními předpisy, podle nichž byly získány, jakož i doby postavené na roveň dobám pojištění;

14. „dávky“

znamená peněžité i věcné dávky poskytované v odvětvích sociálního zabezpečení uvedených v článku 2 této Smlouvy;

15. „peněžité dávky“, „důchody“ a „renty“

znamená všechny peněžité dávky, důchody nebo renty, včetně všech jejich částí a všechna zvýšení, přídavky, vyrovnávací částky a příplatky, jakož i jednorázové platby a úhrady;

16. „věcné dávky“

znamená zdravotní péči a další jiné než peněžité dávky a služby;

17. „přidavky na děti“

znamená pravidelně se opakující peněžité dávky přiznávané zpravidla podle počtu dětí, jejich stáří nebo příjmu rodiny s dětmi;

18. „pohřebné“

znamená jednorázovou peněžitou dávku poskytovanou při úmrtí s výjimkou kapitálové dávky po zemřelém;

19. „dávky v nezaměstnanosti“

znamená peněžité dávky poskytované za účelem zabezpečení uchazečů o zaměstnání ve smyslu právních předpisů každého ze smluvních států;

20. „nepříspěvkové dávky“

znamená dávky, jejichž poskytování není závislé na placení příspěvků.

2) Ostatní výrazy v této Smlouvě mají význam, který jim v každém smluvním státě náleží podle jeho právních předpisů.

Článek 2

Věcný rozsah

1) Tato Smlouva se vztahuje na právní předpisy týkající se následujících odvětví:

1. dávky v nemoci a mateřství,
2. dávky při invaliditě,
3. dávky ve stáří,
4. dávky pozůstalostní,
5. dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
6. pohřebné,
7. dávky v nezaměstnanosti,
8. přídavky na děti.

2) Právními předpisy ve smyslu odstavce 1 tohoto článku jsou zejména:

1. v České republice právní předpisy o:

- 1.1. nemocenském pojištění,
- 1.2. zdravotním pojištění,
- 1.3. důchodovém pojištění,
- 1.4. státní sociální podpoře, pokud jde o přídavky na děti, porodné a pohřebné,
- 1.5. pracovních vztazích, pokud jde o úpravu odpovědnosti za škodu při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
- 1.6. zaměstnanosti, pokud jde o dávky v nezaměstnanosti;

2. v Tuniské republice právní předpisy o:

- 2.1. dávkách v nemoci a mateřství,
- 2.2. odškodnění při pracovních úrazech a nemocech z povolání,
- 2.3. dávkách z pojištění pro případ invalidity, stáří a pozůstalých,
- 2.4. pojištění pro případ úmrtí,
- 2.5. přídavek na děti,
- 2.6. režimu ochrany pracovníků, kteří ztratili zaměstnání z ekonomických nebo technologických důvodů,
- 2.7. dávkách sociálního zabezpečení vztahujícím se na státní zaměstnance.

3) Tato Smlouva se rovněž vztahuje na veškeré právní předpisy měnící, doplňující nebo nahrazující právní předpisy uvedené v předchozích odstavcích tohoto článku. Na právní předpisy zavádějící nové odvětví sociálního zabezpečení nebo rozšiřující stávající odvětví sociálního zabezpečení na nové kategorie oprávněných osob se bude vztahovat pouze po dohodě příslušných úřadů.

Článek 3

Osobní rozsah

1) Tato Smlouva se vztahuje na osoby, které podléhají nebo podléhaly právním předpisům uvedeným v článku 2 této Smlouvy, které jsou občany jednoho ze smluvních států, stejně jako na uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti bydlící na území jednoho ze smluvních států, a na jejich rodinné příslušníky.

2) Česká republika s ohledem na své závazky plynoucí pro ni z rozsudku Soudního dvora Evropské unie v případě GOTTARDO (č. C-55/00) bude tuto Smlouvu uplatňovat bez rozlišení státní příslušnosti na občany Evropské unie. Avšak uplatňování tohoto rozsudku nezakládá pro tuniskou stranu jiné povinnosti než ty, které předepisuje vzájemná správní pomoc poskytovaná za tímto účelem tuniskou stranou, jež se bude týkat jen těch kategorií osob a/nebo dávek, na něž se vztahuje osobní a/nebo věcný rozsah Smlouvy.

Článek 4

Rovnost nakládání

1) Nestanoví-li tato Smlouva dále jinak, osoby uvedené v článku 3 odstavci 1 této Smlouvy, které pobývají nebo bydlí na území jednoho ze smluvních států, mají povinnosti a požívají výhod vyplývajících z právních předpisů tohoto smluvního státu za stejných podmínek, jako jeho občané.

2) Je-li vznik určitého práva či povinnosti vázán u občanů smluvního státu na splnění určité podmínky, musí tato podmínka být splněna i osobami uvedenými v článku 3 odstavci 1 této Smlouvy.

Článek 5

Stejně posuzování skutečností

Nestanoví-li tato Smlouva jinak, pak jsou-li podle právních předpisů jednoho smluvního státu právní účinky připisovány existenci některých skutečností nebo událostí, přihlíží tento smluvní stát k podobným skutečnostem nebo událostem, které nastaly v druhém smluvním státě tak, jako by k nim došlo na území prvního smluvního státu.

Článek 6

Sčítání dob pojištění

Je-li pro vznik, trvání či obnovení nároku na dávku podle právních předpisů některého ze smluvních států potřebná určitá doba pojištění, přihledne příslušná instituce tohoto smluvního státu i k dobám obdobného nepřekrývajícího se pojištění získaného podle právních předpisů druhého smluvního státu.

Článek 7

Export dávek

1) Nestanoví-li tato Smlouva jinak, dávky nesmějí být zamítnuty, kráceny, měněny, zastaveny nebo odňaty z důvodu, že osoba pobývá nebo bydlí na území druhého smluvního státu.

2) Dávky jsou rovněž vypláceny na území třetího státu za stejných podmínek jako vlastním občanům smluvního státu, kteří pobývají nebo bydlí na území třetího státu; přitom jsou respektovány mezinárodní smluvní závazky obou smluvních států v oblasti sociálního zabezpečení.

ČÁST II

Určení příslušných právních předpisů

Článek 8

Všeobecné pravidlo

Nestanoví-li články 9 a 10 této Smlouvy jinak, na osoby výdělečně činné na území jednoho ze smluvních států se vztahují, pokud jde o tuto činnost, právní předpisy toho smluvního státu, na jehož území je výdělečná činnost vykonávána.

Článek 9

Zvláštní pravidla

1) Osoba zaměstnaná na území smluvního státu podnikem, pro který obvykle pracuje, a která je vyslána tímto podnikem na území druhého smluvního státu, aby tam pro tento podnik provedla určenou práci, nadále podléhá právním předpisům prvního smluvního státu za předpokladu, že očekávané trvání této práce nepřekračuje 36 měsíců, a že není vyslána, aby nahradila jinou osobu, která dovršila dobu svého vyslání. Pro účely tohoto odstavce se zaměstnavatel a jeho dceřiná společnost nebo pobočka, tak jak jsou definovány v právních předpisech smluvního státu, odkud byl pracovník vyslán, považují za jednoho a téhož zaměstnavatele za předpokladu, že by zaměstnání na území druhého smluvního státu bylo pojištěno podle právních předpisů smluvního státu, odkud byl pracovník podle této Smlouvy vyslán.

2) Osoba obvykle samostatně výdělečně činná na území jednoho smluvního státu, která vykonává svou samostatnou výdělečnou činnost ve druhém smluvním státě, nadále podléhá právním předpisům prvního smluvního státu za předpokladu, že očekávané trvání této činnosti nepřekračuje 24 měsíců.

3) Osoba, která je členem posádky, která cestuje nebo létá pro podnik provádějící na svůj nebo cizí účet mezinárodní přepravu osob nebo zboží, podléhá právním předpisům smluvního státu, na jehož území má tento podnik sídlo. Nicméně

- osoba zaměstnaná pobočkou nebo stálým zastoupením, které má tento podnik na území druhého smluvního státu, než má své sídlo, podléhá právním předpisům smluvního státu, kde se nachází pobočka nebo stálé zastoupení;

- osoba zaměstnaná převážně na území toho smluvního státu, ve kterém bydlí, podléhá právním předpisům tohoto smluvního státu, i když podnik, který ji zaměstnává, nemá na území tohoto smluvního státu ani sídlo ani pobočku nebo stálé zastoupení.

4) Státní úředníci a osoby za takové považované vyslaní jedním smluvním státem na území druhého smluvního státu podléhají právním předpisům prvního smluvního státu.

5) Osoba, která vykonává svou činnost na palubě námořní lodi nikoli jen přechodně, podléhá právním předpisům smluvního státu, pod jehož vlajkou loď pluje.

Osoba zaměstnaná při nakládce a vykládce, jakož i při opravách lodí nebo ve službách dozoru v přístavu, podléhá právním předpisům státu, ve kterém se nachází daný přístav.

Článek 10

Zvláštní ustanovení pro personál diplomatických misí a konzulárních úřadů a služební personál těchto misí a úřadů

Diplomaté, členové diplomatického sboru a konzulárního zastoupení, jakož i osoby zaměstnané v jejich službách, podléhají ustanovením Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z 18. dubna 1961 a Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963.

Článek 11

Výjimky

Na společnou žádost zaměstnané osoby a jejího zaměstnavatele nebo na žádost osoby samostatně výdělečně činné příslušné úřady smluvních států nebo jimi pověřené orgány mohou po společné dohodě učinit výjimky z ustanovení článků 8 až 10 této Smlouvy.

Část III

Zvláštní ustanovení pro jednotlivé kategorie dávek

Kapitola první

Nemoc a mateřství

Článek 12

Poskytování dávek

1) Osoba, která má podle právních předpisů jednoho smluvního státu nárok na dávky, obdrží na území druhého smluvního státu:

- při pobytu na území druhého smluvního státu věcné dávky poskytované institucí tohoto druhého smluvního státu podle jeho právních předpisů, jako kdyby v něm byla pojištěna; tyto dávky jsou poskytnuty pouze v případě, že zdravotní stav osoby tyto dávky okamžitě vyžaduje, a jen v rozsahu nutném a neodkladném, pokud není v této Smlouvě stanoveno jinak;

- peněžité dávky přímo od příslušné instituce podle právních předpisů, které provádí.

2) Osobě ve smyslu článku 9 odstavce 1 a 2 této Smlouvy jsou na území smluvního státu, na jehož území byla vyslána, poskytnuty věcné dávky v rozsahu, v jakém jsou poskytovány pojištěncům tohoto smluvního státu. To platí i pro dobu, po kterou bylo této osobě s použitím článku 11 této Smlouvy vyslání prodlouženo.

3) Pobývá-li zaměstnanec podniku mezinárodní dopravy v rámci výkonu činnosti na území druhého smluvního státu, jsou mu poskytnuty věcné dávky v rozsahu nutném a neodkladném dle právních předpisů státu pobytu.

4) Státním úředníkům a osobám za takové považované, kteří jsou vyslaní jedním smluvním státem na území druhého smluvního státu, budou v rámci výkonu činnosti na území druhého smluvního státu poskytovány věcné dávky v rozsahu nutném a neodkladném dle právních předpisů státu pobytu.

5) Osobě, která vykonává svou činnost na palubě námořní lodi nikoli jen přechodně, budou poskytnuty věcné dávky v rozsahu nutném a neodkladném dle právních předpisů státu pobytu.

6) Se souhlasem příslušné instituce mohou být věcné dávky na území druhého smluvního státu poskytnuty i nad nutný a neodkladný rozsah stanovený ve smyslu odstavce 1 tohoto článku.

7) Poskytnutí protetických a zdravotních pomůcek a jiných věcných dávek větší hodnoty, jejichž seznam je uveden v příloze Správního ujednání podle článku 34 této Smlouvy, podléhá, s výjimkou nutných a neodkladných případů, schválení příslušné instituce.

Článek 13

Poskytování věcných dávek poživatelům důchodů nebo rent

1) Osoby pobírající důchod nebo rentu podle právních předpisů obou smluvních států podléhají právním předpisům o zdravotním pojištění toho smluvního státu, na jehož území mají bydliště.

2) Osobám pobírajícím důchod nebo rentu podle právních předpisů pouze jednoho smluvního státu, které mají bydliště na území druhého smluvního státu, se věcné dávky poskytují podle právních předpisů státu bydliště, jako by pobíraly důchod podle jeho právních předpisů. Tyto věcné dávky jsou poskytovány k tíži příslušné instituce smluvního státu, který vyplácí důchod nebo rentu. Dotčené osoby jsou pojištěnci příslušné instituce posledně uvedeného smluvního státu.

Článek 14

Úhrady mezi institucemi

1) Příslušná instituce jednoho smluvního státu uhradí instituci druhého smluvního státu náklady věcných dávek poskytnutých podle článků 12 a 13 této Smlouvy, s výjimkou správních nákladů.

2) Výše nákladů určená k úhradě příslušnou institucí je stanovena institucí, která dávky poskytl; tato částka odpovídá tarifům, které tato instituce používá pro vlastní pojištění.

3) Technické otázky hrazení nákladů dohodnou příslušné úřady ve Správním ujednání podle článku 34 této Smlouvy.

Kapitola druhá

Důchod invalidní, starobní a pozůstalostní

Oddíl 1 - společná ustanovení

Článek 15

Doby pojištění ve třetím státě

Při použití článku 6 této Smlouvy přihledne příslušná instituce smluvního státu rovněž k dobám pojištění získaným podle právních předpisů třetího státu, s nímž je tento smluvní stát vázán mezinárodním právním předpisem o sociálním zabezpečení obsahujícím ustanovení o sčítání dob pojištění.

Článek 16

Výpočet dávek

1) Jsou-li podle právních předpisů jednoho smluvního státu splněny podmínky nároku na dávku i bez přihlednutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, stanoví příslušná instituce prvního smluvního státu dávku výlučně na základě dob pojištění získaných podle jeho právních předpisů a rovněž podle pravidel výpočtu stanovených v odstavci 2, písmena a) a b) tohoto článku.

2) Pokud nárok na dávku podle právních předpisů jednoho smluvního státu může vzniknout pouze s přihlednutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, případně i třetího státu ve smyslu článku 15 této Smlouvy, pak příslušná instituce prvního smluvního státu:

- a) stanoví nejprve teoretickou výši dávky, která by náležela v případě, že by všechny doby pojištění byly získány podle právních předpisů, které provádí; tato celková doba nemůže přesáhnout maximální dobu případně požadovanou k získání plné dávky;
- b) poté, na základě teoretické výše určené podle odstavce 2 písmeno a) tohoto článku, stanoví skutečnou výši dávky podle poměru délky dob pojištění získaných podle právních předpisů, které provádí, k celkové době pojištění uvedené v písmenu a).

Jestliže se podle právních předpisů jednoho smluvního státu výpočet dávky podle tohoto odstavce provádí na základě indexovaného a zprůměrovaného platu nebo příjmu, příslušná instituce vezme v úvahu platy nebo příjmy dosažené v dobách pojištění získaných podle právních předpisů, které provádí. Tato instituce bude tento plat nebo příjem – indexovaný a zprůměrovaný – považovat za dosažený v dobách pojištění, k nimž přihlíží při stanovení teoretické výše dávky.

3) Oprávněná osoba bude mít nárok na vyšší z dávek vypočtených podle odstavců 1 a 2 tohoto článku od příslušné instituce každého ze smluvních států.

Článek 17

Přihlížení k rodinným příslušníkům

Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí výše dávek na počtu rodinných příslušníků, přihlédne příslušná instituce tohoto smluvního státu také k rodinným příslušníkům bydlícím na území druhého smluvního státu.

Článek 18

Doby kratší než jeden rok

1) Nedosahuje-li doba pojištění získaná podle právních předpisů jednoho smluvního státu dvanácti měsíců a nevznikne-li na jejím základě nárok na dávku, instituce tohoto smluvního státu dávku nepřizná. Tuto dobu započte příslušná instituce druhého smluvního státu, jako by se jednalo o dobu pojištění získanou podle jeho právních předpisů.

2) Nedosahuje-li doba pojištění získaná podle právních předpisů ani jednoho ze smluvních států dvanácti měsíců a nárok na dávku proto nevznikne v žádném z nich, započte všechny tyto doby instituce toho smluvního státu, podle jehož právních předpisů by součtem těchto dob byla potřebná doba pojištění splněna. Pokud by takto byla splněna podmínka nároku na dávku v obou smluvních státech, započte všechny doby jen instituce toho smluvního státu, podle jehož právních předpisů byla získána doba delší.

Článek 19

Pravidla při souběhu dávek

1) Ustanovení právních předpisů jednoho smluvního státu o krácení, pozastavení či odnětí dávek v případech jejich souběhu s jinými dávkami či příjmem z výdělečné činnosti nebo z důvodu výkonu takové činnosti se uplatňují též ve vztahu k příjemcům dávek získaných podle právních předpisů druhého smluvního státu nebo osobám majícím příjem či vykonávajícím výdělečnou činnost mimo území prvního smluvního státu.

2) Pravidlo o krácení, pozastavení či odnětí dávek podle odstavce 1 tohoto článku neplatí pro souběh dávek stejného druhu při invaliditě, ve stáří, pozůstalostních a při pracovních úrazech a nemocech z povolání poskytovaných příslušnými institucemi obou smluvních států.

3) Pokud by mělo být současně uplatněno krácení dávek podle právních předpisů obou smluvních států v případě souběhu dávek různého druhu, provede se krácení pouze v rozsahu poloviny krácení prováděného podle právních předpisů každého ze smluvních států.

4) Příslušné úřady smluvních států mohou ve vztahu k příjemcům dávek omezit použití ustanovení právních předpisů o krácení, pozastavení či odnětí dávek v případě jejich souběhu podle předchozích odstavců nebo zcela vyloučit jejich uplatnění.

Článek 20

Postupné přiznání dávky

1) Žádost o dávku podle právních předpisů jednoho smluvního státu se považuje za žádost o odpovídající dávku podle právních předpisů druhého smluvního státu. To však

neplatí, pokud žadatel výslovně požaduje, aby přiznání dávky ve stáří podle právních předpisů jednoho smluvního státu bylo odloženo.

2) Jestliže osoba požádá o přiznání dávky podle právních předpisů pouze jednoho ze smluvních států, dávka se přizná v souladu s ustanoveními článku 16 této Smlouvy.

Článek 21

Konverze na starobní důchod

Invalidní důchod se, v případě potřeby, přemění na starobní důchod, za podmínek stanovených v právních předpisech smluvního státu, podle kterých je poskytován, v souladu s ustanoveními této kapitoly.

Oddíl 2 - zvláštní ustanovení

Článek 22

Používání právních předpisů České republiky

Podmínkou vzniku nároku na invalidní důchod osobám, které pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vzniklý před dosažením osmnácti let věku nebyly účastny pojištění po potřebnou dobu, je trvalý pobyt na území České republiky.

Článek 23

Používání právních předpisů Tuniské republiky

1) Doby pojištění a odvedené příspěvky v rámci tuniského doplňkového systému nejsou brány v úvahu při stanovování doby pojištění.

2) Příplatek z důvodu invalidity vyplácený jako doplněk k důchodovému pojištění při invaliditě vypočítávanému podle článku 16 této Smlouvy může být krácen v poměru k pojistným obdobím, která byla brána v úvahu pro výpočet dílčího důchodu.

Kapitola třetí

Pracovní úrazy a nemoci z povolání

Článek 24

Obecné ustanovení

Pro poskytování dávek v případě pracovních úrazů a nemocí z povolání platí analogicky ustanovení o dávkách v nemoci a mateřství, důchodech invalidních, starobních a pozůstalostních, jakož i následující články.

Článek 25

Poskytování peněžitých dávek

Dávky v případě pracovního úrazu a nemoci z povolání poskytuje příslušná instituce toho smluvního státu, jehož právním předpisům podléhala osoba v době pracovního úrazu nebo v době, kdy naposledy vykonávala činnost mající za následek vznik nemoci z povolání. Instituce druhého smluvního státu poskytuje jen takové dávky, jež by byla povinna poskytovat podle právních předpisů tohoto smluvního státu a této Smlouvy v případě úrazů a nemocí z obecných příčin.

Článek 26

Expoziční doba

Stanoví-li právní předpisy jednoho smluvního státu, že se dávky pro nemoc z povolání poskytují, jen když činnost, která nemoc může způsobit, byla vykonávána po určité minimální dobu, pak příslušná instituce tohoto smluvního státu přihlíží - pokud je to nezbytné - k dobám vykonávání takové činnosti, během kterých pro ni platily právní předpisy druhého smluvního státu.

Článek 27

Zhoršení nemoci z povolání

1) Jestliže osoba, která pobírala nebo pobírá dávky pro nemoc z povolání k tíži příslušné instituce jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě činnost, která podle jeho právních předpisů může také způsobit nemoc z povolání stejné povahy nebo ji zhoršit, uplatňují se následující pravidla:

- a) dávky poskytuje nadále instituce prvního smluvního státu podle jeho právních předpisů bez přihlédnutí ke zhoršení nemoci
- b) příslušná instituce druhého smluvního státu poskytne dávku ve výši rozdílu mezi dávkou náležející po zhoršení nemoci a dávkou, kterou by byla povinna poskytovat podle svých právních předpisů před zhoršením nemoci.

2) Jestliže osoba uvedená v odstavci 1 tohoto článku nevykonávala ve druhém státě činnost schopnou způsobit nebo zhoršit nemoc z povolání, za kterou náleží dávka, zhoršení nemoci jde k tíži instituce prvního smluvního státu podle právních předpisů, které provádí.

Kapitola čtvrtá

Pohřebné

Článek 28

Poskytování pohřebného

S výhradou článku 6 této Smlouvy se nárok na pohřebné posuzuje výlučně podle právních předpisů každého ze smluvních států.

Kapitola pátá

Nezaměstnanost

Článek 29

Zvláštní ustanovení pro sčítání dob pojištění

1) Podmínkou sčítání dob pojištění pro uplatnění nároku na dávku vůči instituci smluvního státu, jehož právním předpisům nezaměstnaný naposledy podléhal, je, že v posledních 12 měsících před uplatněním nároku na dávku se na něj nejméně po dobu 26 týdnů vztahovaly právní předpisy o dávkách v nezaměstnanosti tohoto smluvního státu.

2) Podmínka minimální doby 26 týdnů stanovená v předchozím odstavci neplatí pro ty nezaměstnané osoby, jejichž zaměstnání dohodnuté na delší než uvedenou dobu skončilo bez jejich zavinění dříve, nebo mají bydliště na území smluvního státu, podle jehož právních předpisů uplatňují nárok na dávku.

Článek 30

Poskytování dávek

1) Dávky v nezaměstnanosti podle právních předpisů smluvního státu jsou vypláceny příslušnou institucí za předpokladu, že oprávněná osoba bude splňovat podmínky předpisů o pobytu cizinců, bude k dispozici příslušné instituci a bude splňovat další podmínky pro pobírání dávek stanovené pro občany bydlící v tomto státě.

2) Pro stanovení výše dávky bere příslušná instituce smluvního státu v úvahu pouze výdělky z naposledy vykonávané činnosti této osoby na území tohoto státu v souladu s právními předpisy, které provádí.

3) Doba vyplácení dávek v nezaměstnanosti příslušnou institucí jednoho smluvního státu se sníží o dobu, po kterou osoba pobírala tyto dávky od instituce druhého smluvního státu v průběhu posledních dvanácti měsíců před uplatněním nároku na dávky vůči příslušné instituci prvního smluvního státu.

Článek 31

Přihlížení k rodinným příslušníkům

Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu závisí výše dávek na počtu rodinných příslušníků, přihlédne příslušná instituce tohoto smluvního státu také k rodinným příslušníkům bydlícím na území druhého smluvního státu.

Článek 32

Vyloučení exportu dávek

Dávky v nezaměstnanosti se do druhého smluvního státu ani do třetích států nevyplácejí.

Kapitola šestá

Porodné a přídavky na děti

Článek 33

Poskytování porodného a přídavků na děti

S výhradou článku 6 této Smlouvy se nárok na porodné a přídavky na děti posuzuje výlučně podle právních předpisů každého ze smluvních států.

ČÁST IV

Různá ustanovení

Článek 34

Úkoly příslušných úřadů

Příslušné úřady smluvních států stanoví postupy a opatření k provádění této Smlouvy.

Příslušné úřady zejména:

- a) sjednají správní ujednání k používání této Smlouvy;
- b) sdělí si veškeré informace o změnách právních předpisů, které by mohly ovlivnit provádění této Smlouvy;
- c) označí styčná místa k ulehčení styku mezi institucemi smluvních států.

Článek 35

Administrativní spolupráce

Příslušné úřady a instituce smluvních států si při provádění této Smlouvy navzájem poskytují bezplatnou pomoc, jako by se jednalo o provádění jejich vlastních právních předpisů.

Článek 36

Lékařské prohlídky

1) U osob, které pobývají nebo bydlí na území druhého smluvního státu, se lékařské prohlídky, lékařské kontroly nebo návštěvy odborného lékaře provádějí na žádost příslušné instituce institucí místa pobytu nebo bydliště v souladu s postupy stanovenými ve správním ujednání ve smyslu článku 34 této Smlouvy. Vzniklé náklady hradí příslušná instituce, s výhradou nákladů za prohlídky, kontroly nebo návštěvy, které jsou provedeny v zájmu institucí obou smluvních států, a které hradí instituce místa pobytu.

2) Instituce jednoho smluvního státu na recipročním základě uznávají dokumenty vystavené institucemi druhého smluvního státu, nicméně posouzení zdravotního stavu nebo

stupně invalidity provádí pouze instituce toho smluvního státu, která je příslušná pro přiznání dávek.

3) Technické otázky hrazení nákladů podle odstavce 1 tohoto článku dohodnou příslušné úřady ve správním ujednání podle článku 34 této Smlouvy.

Článek 37

Osvobození od poplatků a ověřování

1) Veškeré osvobození nebo snížení správních poplatků, kolkovného, soudních poplatků nebo registračních poplatků pro požadované listiny a dokumenty, které je stanoveno v právních předpisech některého ze smluvních států, platí rovněž pro listiny a dokumenty předkládané při provádění právních předpisů druhého smluvního státu nebo této Smlouvy.

2) Veškeré listiny, dokumenty a jiné úřední doklady předkládané při provádění této Smlouvy jsou osvobozeny od ověřování a všech podobných formalit.

Článek 38

Jednací jazyky

1) Úřady, instituce a soudy jednoho smluvního státu nesmějí odmítnout podání nebo jiné jim zasláné písemnosti z důvodu, že jsou sepsány v úředním jazyce druhého smluvního státu nebo v anglickém či francouzském jazyce.

2) Při provádění této Smlouvy mohou úřady, instituce a soudy smluvních států jednat přímo mezi sebou a se zúčastněnými osobami nebo jejich zástupci, a to v úředních jazycích smluvních států nebo v anglickém či francouzském jazyce.

Článek 39

Žádosti, prohlášení a opravné prostředky

Žádosti, prohlášení a opravné prostředky, které mají být podle právních předpisů jednoho smluvního státu podány úřadu, soudu nebo instituci v určité lhůtě, se považují za přípustné, jestliže během stejné lhůty byly podány u úřadu, soudu nebo instituce druhého smluvního státu. V takovém případě dotýčný úřad, soud nebo instituce bezodkladně předá tyto žádosti, prohlášení nebo opravné prostředky úřadu, soudu nebo příslušné instituci prvního smluvního státu buď přímo, nebo prostřednictvím styčných míst dotčených smluvních států. Datum, k němuž byly tyto žádosti, prohlášení nebo opravné prostředky podány u úřadu, soudu nebo instituce druhého členského státu se považuje za datum podání u úřadu, soudu nebo příslušné instituce, která o nich má rozhodnout.

Článek 40

Převod částek splatných podle Smlouvy

Platby do druhého smluvního státu vyplývající z provádění této Smlouvy se uskutečňují ve volně směnitelných měnách.

Článek 41

Zúčtování přeplateků

1) Instituce smluvních států ve vzájemné dohodě provedou zúčtování případných přeplateků vzniklých při provádění této Smlouvy.

2) Jestliže instituce jednoho ze smluvních států vyplatila příjemci dávky částku vyšší, než na jakou má nárok, může tato instituce za podmínek a v rozsahu právních předpisů, které provádí, požádat instituci druhého státu, která vyplácí tomuto příjemci dávky stejného typu, aby přeplatek strhla z částky, kterou tomuto příjemci vyplácí. Instituce druhého státu provede srážku z dávek stejného typu za podmínek a v rozsahu, jež pro podobné kompenzace stanoví právní předpisy, které instituce provádí, jako by se jednalo o její vlastní přeplatek, a získanou částku zašle věřitelské instituci.

Článek 42

Vymáhání pohledávek

Pohledávky dlužné instituci jednoho smluvního státu mohou být vymáhány v druhém smluvním státě podle postupů a se zárukami a výsadami platnými pro vymáhání pohledávek dlužných odpovídající instituci druhého smluvního státu.

Článek 43

Výkon rozhodnutí

1) Všechna vykonatelná rozhodnutí soudů a správních orgánů jednoho smluvního státu týkající se oblastí upravovaných touto Smlouvou budou ve druhém smluvním státě uznána v souladu s odpovídajícími postupy.

2) Uznání může být odmítnuto jen, pokud je v rozporu s veřejným pořádkem smluvního státu, ve kterém má být rozhodnutí vykonáno.

3) Rozhodnutí vydaná v jednom smluvním státě, která jsou opatřena potvrzením jejich právní moci a vykonatelnosti a která byla uznána, budou vykonána na území druhého smluvního státu v souladu s postupy stanovenými právními předpisy tohoto smluvního státu.

4) Pohledávky instituce jednoho smluvního státu mají při výkonu rozhodnutí, v úpadečném nebo insolvenčním řízení ve druhém smluvním státě stejné výsady, jaké právní předpisy druhého smluvního státu přiznávají pohledávkám stejného druhu.

5) Náklady vzniklé vůči třetím osobám budou odečteny z výtěžku výkonu rozhodnutí.

Článek 44

Ochrana osobních údajů

Informace o osobách, které jsou smluvnímu státu předávány v souladu s touto Smlouvou druhým smluvním státem, se používají výhradně pro účely provádění této Smlouvy. Aniž by byla dotčena platnost předchozí věty, jsou tyto informace obdržené smluvním státem spravovány podle vnitrostátních zákonů a předpisů o ochraně soukromí a důvěrnosti osobních údajů tohoto smluvního státu.

Článek 45

Smišená komise

Smišená komise složená ze zástupců příslušných úřadů a styčných míst smluvních států sleduje provádění této Smlouvy. Tato komise se schází v případě potřeby na žádost příslušného úřadu jednoho ze smluvních států, a to střídavě v České republice a v Tuniské republice.

Článek 46

Řešení sporů

Veškeré spory ohledně výkladu nebo provádění této Smlouvy budou řešit příslušné úřady smluvních států.

Část V

Ustanovení přechodná a závěrečná

Článek 47

Přechodná ustanovení

1) Tato Smlouva nezakládá žádné nároky na dávky za dobu před jejím vstupem v platnost. Nicméně při stanovování nároků získaných podle ustanovení této Smlouvy se přihlédne ke všem dobám pojištění splněným podle právních předpisů obou smluvních států před datem jejího vstupu v platnost.

2) Veškeré dávky, které nebyly poskytnuty nebo byly pozastaveny kvůli občanství nebo bydlišti příjemce, budou na jeho žádost poskytnuty nebo obnoveny s účinností od data vstupu této Smlouvy v platnost za předpokladu, že dříve přiznané nároky nevedly k náhradě v podobě paušální platby.

Článek 48

Dříve stanovené nároky

1) Dřívější rozhodnutí vydaná v oblastech upravovaných touto Smlouvou nejsou touto Smlouvou zpochybnitelná.

2) Nároky osob, jejichž důchody byly vyměřeny před vstupem v platnost této Smlouvy, mohou být na jejich žádost znovu vyměřeny s přihlédnutím k ustanovením této Smlouvy.

Článek 49

Lhůty

Pro nároky, které byly přiznány na základě dob pojištění získaných před vstupem této Smlouvy v platnost, ve smyslu článku 47 odstavce 2 nebo článku 48 odstavce 2 této Smlouvy,

počinají lhůty pro předložení žádostí i promlčecí lhůty stanovené právními předpisy smluvních států plynout nejdříve od data vstupu této Smlouvy v platnost.

Článek 50

Ratifikace a vstup Smlouvy v platnost

1) Tato Smlouva podléhá ratifikaci.

2) Každý ze smluvních států oznámí diplomatickou cestou druhému státu ukončení vnitrostátních procedur nezbytných ke vstupu této Smlouvy v platnost. Tato Smlouva vstoupí v platnost prvého dne druhého měsíce následujícího po dni obdržení poslední notifikace.

Článek 51

Doba platnosti

1) Tato Smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každý ze smluvních států ji může vypovědět diplomatickou cestou. Platnost Smlouvy skončí v takovém případě uplynutím šesti (6) měsíců ode dne doručení výpovědi druhému smluvnímu státu.

2) Bude-li tato Smlouva vypovězena, zůstávají nároky získané podle jejích ustanovení zachovány.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní, řádně za tímto účelem zplnomocnění zástupci, k této Smlouvě své podpisy.

Dáno v.....Praze..... dne.....20. listopadu 2015..... ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, arabském a francouzském, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozdílností ve výkladu je rozhodující znění v jazyce francouzském.

Za Českou republiku

Mgr. Michaela Marksová v. r.
ministřině práce a sociálních věcí

Za Tuniskou republiku

Taieb Baccouche v. r.
ministr zahraničních věcí

Convention

de sécurité sociale

entre

La République tchèque

et

La République tunisienne

La République tchèque
et
La République tunisienne

En vue de coordonner les relations entre les deux Etats, ci après désignés « Etats contractants », dans le domaine de la sécurité sociale, ont convenu ce qui suit:

PARTIE I
Dispositions générales

Article 1er

Définitions

1) Pour l'application de la présente convention, l'expression:

1. « *législation* » ou « *dispositions légales* »

indique les lois, décrets et autres règlements législatifs obligatoires relatifs aux domaines de la sécurité sociale prévus à l'article 2 de la présente convention;

2. « *autorité compétente* »

indique le ministère ou un autre organe responsable dont la compétence couvre le domaine de la sécurité sociale régi par la présente convention;

3. « *organisme* »

indique l'institution chargée de l'exécution des dispositions dont l'étendue est définie à l'article 2 de la présente convention;

4. « *organisme compétent* »

indique l'institution à la charge de laquelle sont fournies les prestations;

5. « *résidence* »

indique le domicile permanent ou la résidence habituelle ayant un caractère durable et continu;

6. « *séjour* »

indique un séjour temporaire de courte durée;

7. « *ressortissant* »

indique une personne ayant la nationalité de la République tchèque ou de la République tunisienne;

8. « *réfugié* »

a la signification qui lui est attribuée à l'article 1er de la Convention relative au statut des réfugiés, signée à Genève le 28 juillet 1951 et à l'article 1er paragraphe 2 du Protocole relatif au statut des réfugiés, du 31 janvier 1967;

9. « *apatride* »

a la signification qui lui est attribuée à l'article 1er de la Convention relative au statut des apatrides, signée à New York le 28 septembre 1954;

10. « *territoire* »

indique:

en ce qui concerne la République tchèque: le territoire de la République tchèque,

en ce qui concerne la Tunisie: le territoire de la République tunisienne;

11. « *personne active occupée* »

indique les salariés, les non salariés ou les personnes considérées comme tels aux termes des dispositions légales de l'Etat contractant;

12. « *membre de la famille* »

indique la personne ainsi définie suivant les dispositions légales de l'Etat contractant à la charge duquel les prestations doivent être servies;

si la législation ne permet pas de distinguer les membres de la famille des autres personnes, le conjoint et les enfants à charge sont considérés comme membres de la famille;

13. « *périodes d'assurance* »

indique les périodes de cotisation ou d'activité telles que définies ou reconnues par la législation sous laquelle elles ont été accomplies ainsi que les périodes assimilées aux périodes d'assurance;

14. « *prestations* »

indique les prestations en espèces et en nature versées dans les domaines de la sécurité sociale prévus à l'article 2 de la présente convention;

15. « *prestations en espèces* » « *pensions* » et « *rentes* »

indique toutes les prestations en espèces, les pensions ou les rentes ainsi que tous les fragments de celles-ci, toutes les majorations, les allocations, les prestations différentielles, les indemnités ainsi que les paiements et remboursements uniques;

16. « *prestations en nature* »

indique les soins de santé ainsi que toutes prestations et services autres que ceux en espèces;

17. « *allocations familiales* »

indique les prestations en espèces régulières octroyées en règle générale en fonction du nombre d'enfants, de l'âge de ceux-ci ou des revenus de la famille avec enfants;

18. « *indemnité-décès* »

indique la prestation unique en espèces versée en cas de décès à l'exclusion des prestations en capital;

19. « *prestations de chômage* »

indique les prestations en espèces versées en vue d'assurer les demandeurs d'emploi au sens de la législation de chacun des deux Etats contractants;

20. « *prestations non contributives* »

indique les prestations, dont le versement n'est pas lié au paiement de cotisations.

2) D'autres expressions utilisées dans la présente convention ont le contenu correspondant aux dispositions légales en vigueur dans chacun des Etats contractants.

Article 2

Champ d'application matériel

1) La présente convention porte sur les législations régissant les branches suivantes:

1. prestations maladie-maternité,
2. prestations d'invalidité,
3. prestations vieillesse,
4. prestations de survivants,
5. prestations accidents du travail et maladies professionnelles,
6. indemnité de décès,
7. indemnité de chômage,
8. allocations familiales.

2) Les législations relatives au paragraphe 1 du présent article portent en particulier sur:

I. En République tchèque:

- 1.1. l'assurance maladie,
- 1.2. l'assurance-santé,
- 1.3. l'assurance retraite,
- 1.4. la subvention sociale d'Etat en matière d'allocations familiales, d'indemnité d'accouchement et de décès,
- 1.5. rapports de travail-en matière de définition de la responsabilité civile en cas d'accidents du travail et de maladies professionnelles,
- 1.6. emploi - en matière des prestations de chômage.

2. En République tunisienne:

- 2.1. les prestations maladie-maternité,
- 2.2. la réparation des accidents du travail et des maladies professionnelles,
- 2.3. les prestations d'assurance invalidité, vieillesse et survivants,
- 2.4. les indemnités de décès,
- 2.5. les allocations familiales,

- 2.6. le régime de protection des travailleurs qui ont perdu leur emploi pour des raisons économiques ou technologiques,
- 2.7. les prestations de sécurité sociale applicables aux agents relevant du secteur public.

3) La présente convention s'applique également à tous les actes législatifs ou réglementaires qui modifieront, compléteront ou remplaceront les législations visées aux paragraphes précédents du présent article. Elle ne s'appliquera aux actes législatifs ou réglementaires couvrant une branche nouvelle de la sécurité sociale ou étendant les régimes existants à des nouvelles catégories de bénéficiaires qu'après accord entre les autorités compétentes.

Article 3

Champ d'application personnel

1) La présente convention s'applique aux personnes qui sont ou ont été soumises aux législations visées à l'article 2 de la présente convention, qui sont des ressortissants d'un des Etats contractants ou bien des apatrides ou des réfugiés résidant sur le territoire d'un des deux Etats contractants, ainsi qu'aux membres de leur famille.

2) Au regard des obligations de la République tchèque issues de l'arrêt de la Cour de justice européenne dans l'affaire Gottardo (réf. C-55/00), la République tchèque appliquera la présente convention aux ressortissants de l'Union Européenne sans distinction de nationalité. Toutefois, l'application de cet arrêt ne doit pas imposer d'obligations pour la partie tunisienne autres que celles prescrites par l'entraide administrative octroyée à cet effet par la partie tunisienne et qui doit porter sur la même catégorie de personnes et/ou de prestations relevant du champ d'application personnel et/ou matériel de la Convention.

Article 4

Egalité de traitement

1) Sous réserve des dispositions contenues dans la présente convention, les personnes visées au paragraphe 1 de l'article 3 de la présente convention, résidant sur le territoire de l'un des Etats contractants, sont soumises aux obligations et bénéficient des dispositions de la législation de cet Etat, dans les mêmes conditions que ses ressortissants.

2) Si la création d'un droit ou d'un devoir est liée pour les ressortissants d'un Etat contractant, à l'accomplissement de certaines conditions, celles-ci doivent être remplies par les personnes visées au paragraphe 1 de l'article 3 de la présente convention.

Article 5

Assimilation de faits ou d'événements

A moins que la présente convention n'en dispose autrement, si, en vertu de la législation d'un Etat contractant, des effets juridiques sont liés à la survenance de certains faits ou

événements, cet Etat contractant tient compte des faits ou événements semblables survenus dans l'autre Etat contractant comme si ceux-ci étaient survenus sur son propre territoire.

Article 6

Totalisation

Si l'ouverture, la conservation ou le recouvrement du droit aux prestations suivant la législation de l'un des Etats contractants nécessite une période définie d'assurance, l'organisme compétent de cet Etat prendra en considération aussi la période d'assurance analogue, qui ne se superpose pas et qui relève de la législation de l'autre Etat contractant.

Article 7

Exportation des prestations

1) A moins que la présente convention n'en dispose autrement, les prestations ne doivent être ni refusées, réduites, modifiées, arrêtées ou supprimées pour la raison que la personne séjourne ou réside sur le territoire de l'autre Etat contractant.

2) Ces prestations sont également servies sur le territoire d'un Etat tiers dans les mêmes conditions qu'aux propres ressortissants de l'Etat contractant résidant ou séjournant sur le territoire de cet Etat tiers, en respectant les instruments de droit international en matière de sécurité sociale des deux Etats contractants.

PARTIE II

Détermination de la législation applicable

Article 8

Règle Générale

Sous réserve des dispositions des articles 9 et 10 de la présente convention, les personnes actives occupées sur le territoire d'un des Etats contractants sont soumises, en ce qui concerne cette activité, à la législation de cet Etat contractant.

Article 9

Règles particulières

1) La personne qui exerce une activité salariée sur le territoire d'un Etat contractant au service d'une entreprise dont elle relève normalement et qui est détachée par cette entreprise sur le territoire de l'autre Etat contractant afin d'y effectuer un travail déterminé pour le compte de celle-ci, demeure soumise à la législation du premier Etat à condition que la durée prévisible de ce travail n'excède pas trente six mois (36) et qu'elle ne soit pas envoyée en

remplacement d'une autre personne parvenue au terme de la période de son détachement. Aux fins de l'application du présent paragraphe, un employeur et une société affiliée ou une filiale de l'employeur, telle que définie en vertu des lois de l'Etat contractant dont la personne a été détachée, est considéré comme un seul et même, à condition que l'emploi sur le territoire de l'autre Etat contractant aurait été couverte par la législation de l'Etat contractant dont la personne a été détachée en vertu de la présente convention.

2) La personne qui exerce normalement une activité non salariée sur le territoire d'un Etat contractant et qui effectue une activité non salariée sur le territoire de l'autre Etat contractant, demeure soumise à la législation du premier Etat contractant, à condition que la durée prévisible de cette activité n'excède pas vingt quatre mois (24).

3) La personne qui fait partie du personnel roulant ou navigant d'une entreprise, effectuant, pour le compte d'autrui ou pour son propre compte, des transports internationaux de passagers ou de marchandises, est soumise à la législation de l'Etat sur le territoire duquel l'entreprise a son siège. Toutefois:

- la personne qui est occupée par une succursale ou une représentation permanente que ladite entreprise possède sur le territoire de l'Etat contractant autre que celui où elle a son siège, est soumise à la législation de l'Etat où se trouve la succursale ou la représentation permanente.

- la personne qui est occupée de manière prépondérante sur le territoire de l'un des deux Etats contractants où elle réside, est soumise à la législation de cet Etat, même si l'entreprise qui l'occupe n'a ni siège ni succursale ni représentation permanente sur le territoire de cet Etat.

4) Les fonctionnaires et les personnes considérées comme tels et qui sont détachés par un Etat contractant vers l'autre Etat contractant relèvent de la législation du premier Etat contractant.

5) La personne qui exerce habituellement son activité à bord d'un navire est soumise à la législation de l'Etat contractant dont ce navire bat pavillon.

La personne employée au chargement, au déchargement et à la réparation des navires ou dans des services de surveillance dans un port, est soumise à la législation de l'Etat contractant où se situe ce port.

Article 10

Règles particulières applicables au personnel des missions diplomatiques et consulaires et au personnel de service de ces missions

Les diplomates, les membres du corps diplomatique et des missions consulaires ainsi que les personnes qui sont à leur service exclusif sont régis par les dispositions des Conventions de Vienne sur les relations diplomatiques du 18 avril 1961 et sur les relations consulaires du 24 avril 1963.

*Article 11**Dérogations*

À la demande d'un travailleur salarié et de son employeur ou à la demande d'un travailleur non salarié les autorités compétentes des Etats contractants ou les organismes désignés par ces autorités peuvent prévoir, d'un commun accord, des exceptions aux dispositions des articles 8 à 10 de la présente convention.

PARTIE III**Dispositions particulières relatives****aux différentes catégories de prestations****CHAPITRE I****Maladie et maternité***Article 12**Octroi des prestations*

1) Une personne ouvrant droit aux prestations conformément à la législation d'un Etat contractant, bénéficie sur le territoire de l'autre Etat contractant:

- pendant le séjour temporaire sur le territoire de l'autre Etat contractant, des prestations en nature servies par l'organisme de l'autre Etat contractant conformément à la législation dudit Etat, comme si elle y était assurée. Ces prestations sont servies au cas où l'état de santé de la personne les exige immédiatement et dans la limite de ce qui est nécessaire.
- des prestations en espèces servies directement par l'organisme compétent selon la législation qu'il applique.

2) La personne détachée au sens des paragraphes 1 et 2 de l'article 9 de la présente convention, sur le territoire de l'Etat contractant sur lequel elle a été détaché, bénéficiera des prestations en nature dans la même limite comme elles sont fournies aux assurés de l'Etat contractant. Cette disposition demeure valable pendant la prolongation du détachement de cette personne en application de l'article 11 de la présente convention.

3) Si l'employé d'une société de transport international séjourne dans le cadre de l'exécution de son travail sur le territoire de l'autre Etat contractant, les prestations en nature lui seront octroyées dans la limite nécessaire et immédiate selon la législation de l'Etat de son séjour.

4) Les agents publics et les personnes considérées comme telles, qui sont détachés par un Etat contractant vers l'autre Etat contractant, bénéficieront dans le cadre de l'exécution de

l'activité sur le territoire de l'autre Etat contractant, des prestations en nature dans la limite nécessaire et immédiate selon la législation de l'Etat où ils séjournent.

5) La personne qui effectue son activité au bord d'un navire maritime, pas en termes temporaire, bénéficiera des prestations dans la limite nécessaire et immédiate selon la législation de l'Etat de son séjour.

6) Après accord de l'organisme compétent les prestations en nature sont servies aux personnes concernées sur le territoire de l'autre Etat contractant même au-delà de l'étendue prévue au paragraphe 1 du présent article.

7) L'octroi de prothèses, du grand appareillage et d'autres prestations en nature de grande importance dont la liste figure en annexe de l'arrangement administratif visé à l'article 34 de la présente convention, est subordonné, sauf en cas d'urgence, à l'autorisation de l'organisme compétent.

Article 13

Service des prestations en nature aux titulaires de pension ou de rente

1) Les personnes titulaires de pension ou de rente dues au titre des législations des Etats contractants sont soumises à la législation en matière d'assurance santé de l'Etat contractant sur le territoire duquel elles ont leur résidence.

2) Les personnes titulaires de pension ou de rente dues au titre de la législation d'un seul Etat contractant et résidant sur le territoire de l'autre Etat contractant, bénéficient des prestations en nature conformément à la législation de l'Etat de résidence comme si elles étaient titulaires de pension ou de rente de sa législation. Ces prestations seront à la charge de l'organisme compétent de l'Etat contractant qui verse la pension ou la rente. Ces personnes sont les assurés de l'organisme compétent de ce dernier Etat contractant.

Article 14

Remboursements entre organismes

1) L'organisme compétent d'un Etat contractant rembourse à l'organisme de l'autre Etat contractant les prestations en nature, servies pour son compte en application des articles 12 et 13 de la présente convention à l'exception des frais administratifs.

2) Le montant des frais des prestations à rembourser par l'organisme compétent est déterminé par l'organisme qui a servi ces prestations, le dit montant correspondant aux tarifs que celui-ci applique à ses propres assurés.

3) Les modalités de remboursement sont fixées entre les autorités compétentes par l'arrangement administratif visé à l'article 34 de la présente convention.

CHAPITRE II

Pension d'invalidité, vieillesse et de survivants

Section I - Dispositions Communes

Article 15

Périodes d'assurance dans un Etat tiers

En application de l'article 6 de la présente convention, l'organisme compétent d'un Etat contractant tient compte également des périodes d'assurance accomplies sous la législation d'un Etat tiers avec lequel cet Etat contractant est lié par un instrument de droit international en matière de sécurité sociale prévoyant la totalisation des périodes d'assurance.

Article 16

Calcul des prestations

1) Si aux termes de la législation d'un Etat contractant le droit à une prestation est ouvert sans recourir aux périodes d'assurance accomplies sous la législation de l'autre Etat contractant, l'organisme compétent du premier Etat déterminera les prestations exclusivement sur la base des périodes d'assurance relevant de sa législation et aussi selon les règles de calcul prévues aux alinéas a) et b) du paragraphe 2 du présent article.

2) Si le droit à une prestation conformément à la législation d'un Etat contractant ne peut être ouvert qu'en recourant aux périodes d'assurance accomplies sous la législation de l'autre Etat, et le cas échéant d'un Etat tiers conformément à l'article 15 de la présente convention, l'organisme compétent du premier Etat contractant:

- a) calcule le montant théorique de la prestation qui serait payable comme si toutes les périodes d'assurance avaient été accomplies uniquement sous la législation qu'il applique. La période totale est plafonnée à la durée maximale éventuellement requise pour le bénéfice d'une prestation complète.
- b) Selon le montant théorique de la prestation calculé conformément à l'alinéa a) du paragraphe 2 du présent article, détermine le montant de la prestation payable en utilisant le rapport entre les périodes d'assurance accomplies sous la législation qu'il applique et la durée totale des périodes d'assurance mentionnée à l'alinéa a).

Lorsque, d'après la législation de l'un des Etats contractants, la liquidation de la prestation s'effectue sur la base d'un salaire ou d'un revenu indexé et moyen de référence, l'organisme compétent prend en considération les salaires ou les revenus constatés pendant les périodes d'assurance accomplies sous la législation qu'il applique. Cette institution prendra en considération les salaires et revenus - indexés et moyens, pendant la période d'assurance qu'elle prend en compte pour la détermination du montant théorique.

3) Le bénéficiaire a droit de la part de l'organisme compétent de chaque Etat contractant, au montant le plus élevé calculé conformément aux paragraphes 1 et 2 du présent article.

Article 17

Prise en considération des membres de la famille

Si d'après la législation d'un Etat contractant le montant des prestations dépend du nombre des membres de la famille, l'organisme compétent dudit Etat prendra en considération aussi ceux de ces membres qui ont leur domicile fixe sur le territoire de l'autre Etat contractant

Article 18

Périodes d'assurance inférieures à un an

1) Si la période d'assurance accomplie conformément à la législation d'un Etat contractant est inférieure à douze mois et si aucun droit sur la base de celle-ci n'est ouvert l'organisme de cet Etat contractant n'attribuera pas la prestation. Cette période sera prise en compte par l'organisme de l'autre Etat contractant, comme s'il s'agissait d'une période d'assurance accomplie sous sa législation.

2) Si chacune des périodes d'assurances accomplies sous la législation des Etats contractants n'atteignent pas douze mois et le droit à prestation n'est pas ainsi ouvert dans chacun de ces Etats, toutes les périodes seront prises en considération par l'organisme de l'Etat contractant dans lequel le total des périodes correspondrait à la durée de la période d'assurance exigée par sa législation. Si cette condition d'attribution de la prestation est ainsi satisfaite dans les Etats contractants, toutes les périodes seront prises en considération par l'Etat dans lequel la période ainsi obtenue sera la plus longue.

Article 19

Règles de cumul de prestations

1) Les dispositions légales d'un Etat contractant prévoyant la réduction, l'arrêt ou la suppression des prestations en cas de cumul de celles-ci avec d'autres prestations ou revenus ou en cas d'exercice d'une activité professionnelle, sont appliquées tant aux bénéficiaires des prestations obtenues d'après la législation de l'autre Etat contractant qu'aux personnes disposant d'un revenu provenant d'une activité professionnelle ou exerçant cette activité en dehors du territoire du premier Etat contractant.

2) Les dispositions portant sur la réduction, la suspension ou la suppression des prestations suivant le paragraphe premier du présent article ne sont pas appliquées s'il y a cumul de prestations de même nature en cas d'invalidité, de vieillesse, de survivants et d'accidents du travail et de maladies professionnelles, versées par les organismes des Etats contractants.

3) Si une réduction des prestations devrait être simultanément appliquée conformément aux législations des Etats contractants en cas de cumul des prestations de type différent, elle sera effectuée dans la limite de la moitié de la réduction pratiquée d'après la législation de chacun des Etats contractants.

4) Les autorités compétentes des Etats Contractants peuvent, vis-à-vis des bénéficiaires de prestations, limiter l'application des dispositions sur la réduction, l'arrêt ou la suppression

des prestations en cas de cumul de celles-ci, prévues aux alinéas précédents, ou même exclure ladite application.

Article 20

Liquidations successives

1) La demande de prestations dues au titre de la législation d'un Etat contractant est considérée comme demande de prestations au titre de la législation de l'autre Etat contractant. Ce principe n'est pas appliqué au cas où le demandeur exigerait explicitement la suspension de l'octroi des prestations de vieillesse selon la législation d'un Etat contractant.

2) Lorsque la personne concernée demande l'attribution de la prestation aux termes de la législation d'un seul Etat contractant, la prestation est attribuée conformément aux dispositions de l'article 16 de la présente convention.

Article 21

Transformation en pension de vieillesse

La pension d'invalidité est, le cas échéant, transformée en pension de vieillesse dans les conditions définies par la législation d'un Etat contractant au titre de laquelle elle est servie et conformément aux dispositions du présent chapitre .

Section 2 - Dispositions particulières

Article 22

Application des dispositions légales de la République tchèque

Les personnes devenues invalides avant qu'elles n'atteignent l'âge de 18 ans et qui n'ont pas participé au régime d'assurance pendant une période nécessaire en raison du prolongement de leur infirmité n'ont droit à une pension d'invalidité que si elles ont la résidence fixe sur le territoire de la République tchèque.

Article 23

Application des dispositions légales de la République tunisienne

1) Les périodes d'assurance et les cotisations afférentes au régime complémentaire tunisien n'entrent pas en ligne de compte dans la détermination des périodes d'assurance.

2) Le supplément dû en raison d'une invalidité versé en complément de la pension d'invalidité calculée conformément à l'article 16 de la présente convention peut être réduit au prorata des périodes d'assurance qui ont été prises en compte lors du calcul de la pension partielle.

CHAPITRE III

Accidents du travail et maladies professionnelles

Article 24

Disposition Générale

Les dispositions sur les prestations maladie et maternité, pensions d'invalidité, de vieillesse et de survivants ainsi que les articles prévus ci-dessous sont applicables par analogie pour l'attribution des prestations d'accidents du travail et maladies professionnelles.

Article 25

Attribution de prestations en espèces

Les prestations en cas d'accident du travail ou de maladie professionnelle sont attribuées par l'organisme compétent de l'Etat contractant à la législation duquel a été soumise la personne au moment de l'accident du travail ou au moment de son dernier exercice de l'activité ayant entraîné une maladie professionnelle. L'organisme de l'autre Etat contractant verse uniquement les prestations qu'il serait obligé de verser, conformément à sa législation et à la présente convention, en cas d'accidents et de maladies d'origine non professionnelle.

Article 26

Durée d'exposition

Si les dispositions légales d'un Etat contractant stipulent que les prestations de maladie professionnelle ne sont attribuées qu'à condition que l'activité pouvant entraîner cette maladie ait été exercée pendant une période minimum définie, l'organisme compétent dudit Etat prend en considération, le cas échéant, les périodes d'exercice de l'activité accomplies sous la législation de l'autre Etat contractant.

Article 27

Aggravation de la maladie professionnelle

1) Lorsque la personne, qui a bénéficié ou bénéficie des prestations de maladie professionnelle servies à la charge d'un organisme compétent d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant une activité pouvant aussi, suivant la législation de ce dernier Etat, entraîner une maladie professionnelle de même nature ou l'aggraver, les règles suivantes sont applicables:

- a) l'organisme du premier Etat contractant continue à servir les prestations compte non tenu de l'aggravation de la maladie,
- b) l'organisme d'assurance compétent du second Etat contractant verse la prestation dont le montant correspond à la différence entre la prestation due après l'aggravation

de la maladie et celle que cet organisme, suivant sa législation, aurait été obligé de verser avant l'aggravation de la maladie.

2) Si la personne visée au premier paragraphe du présent article n'a pas exercé dans l'autre Etat contractant une activité susceptible de provoquer ou d'aggraver cette maladie professionnelle réparée, l'organisme du premier Etat contractant prend en charge l'aggravation de la maladie dans les termes de la législation qu'il applique.

CHAPITRE IV

Indemnité de décès

Article 28

Attribution de l'indemnité de décès

Sous réserve des dispositions de l'article 6 de la présente convention, le droit à l'indemnité de décès est déterminé en application exclusive de la législation de chacun des deux Etats contractants.

CHAPITRE V

Chômage

Article 29

Règles spécifiques sur la totalisation

1) L'application du principe de totalisation des périodes d'assurance pour remplir la condition d'ouverture du droit aux prestations auprès de l'organisme de l'Etat contractant, à la législation duquel le chômeur a été soumis en dernier lieu, ne s'effectue que si la personne concernée a relevé des dispositions légales dudit Etat en matière de prestations de chômage durant au moins 26 semaines au cours des douze derniers mois précédant sa demande de bénéfice de ces prestations.

2) La condition prévue au paragraphe précédant du présent article n'est pas exigée pour les chômeurs dont le contrat du travail, conclu pour une période supérieure à 26 semaines, a été rompu avant terme pour des raisons indépendantes de leur volonté ou pour les chômeurs résidant sur le territoire de l'Etat contractant, dont la législation régit leur droit à ces prestations.

Article 30

Attribution des prestations

1) Les prestations de chômage prévues par la législation d'un Etat contractant seront servies par l'organisme compétent, à condition que la personne concernée se conforme aux règlements sur le séjour des étrangers, soit à la disposition de l'organisme compétent et remplisse les autres conditions d'octroi des prestations définies pour les ressortissants ayant leur résidence sur le territoire de cet Etat.

2) Pour déterminer le montant de la prestation, l'organisme compétent de l'Etat contractant prend en considération seulement les rémunérations de la dernière activité que ladite personne a exercée sur le territoire de cet Etat conformément à la législation qu'il applique.

3) La période de versement des prestations de chômage par l'organisme compétent d'un Etat contractant est réduite de la période pendant laquelle la personne avait perçu ces prestations de l'organisme compétent de l'autre Etat contractant au cours des douze derniers mois précédant sa demande de prestations auprès de l'organisme compétent du premier Etat contractant.

Article 31

Prise en considération des membres de la famille

Si d'après la législation d'un Etat contractant le montant des prestations dépend du nombre des membres de la famille, l'organisme compétent dudit Etat prend en considération aussi ceux de ces membres qui ont leur résidence sur le territoire de l'autre Etat contractant.

Article 32

Non-exportation des prestations

Les prestations de chômage ne sont versées ni dans l'autre Etat contractant ni dans les Etats tiers.

CHAPITRE VI

Indemnité d'accouchement et allocations familiales

Article 33

Attribution des indemnités d'accouchements et des allocations familiales

Sous réserve des dispositions de l'article 6 de la présente convention, le droit aux indemnités d'accouchement et aux allocations familiales est déterminé en application exclusive de la législation de chacun des deux Etats contractants.

PARTIE IV

Dispositions diverses

Article 34

Attributions des autorités compétentes

Les autorités compétentes des Etats contractants déterminent les procédures et les mesures permettant l'application de la présente convention.

En particulier, les autorités compétentes:

- a) prennent tout arrangement administratif nécessaire à l'application de la présente convention,
- b) se communiquent toutes informations concernant les modifications de leurs législations susceptibles d'affecter l'application de la présente convention,
- c) désignent les organismes de liaison afin de faciliter les relations entre les organismes des Etats contractants.

Article 35

Entraide administrative

Les autorités et les organismes compétents des Etats contractants se prêtent gratuitement leurs bons offices pour l'application de la présente convention comme s'il s'agissait de l'application de leurs propres législations.

Article 36

Expertises médicales

1) Les expertises médicales, contrôles médicaux ou interventions d'un médecin spécialiste concernant des personnes qui séjournent ou résident sur le territoire de l'autre Etat contractant sont effectués à la demande de l'organisme compétent par l'organisme du lieu de séjour ou de résidence conformément aux procédures prévues par l'arrangement administratif mentionné à l'article 34 de la présente convention. Les frais engagés incombent à l'organisme compétent à l'exception des frais d'expertises, contrôles ou interventions, effectués dans l'intérêt des organismes des Etats contractants, qui restent à la charge de l'organisme du lieu de séjour ou de résidence.

2) Les organismes d'un Etat contractant reconnaissent de façon réciproque les documents délivrés par les organismes de l'autre Etat contractant ; toutefois l'évaluation de l'état de santé ou du taux d'incapacité ne peut être faite que par l'organisme de l'Etat contractant qui est compétent en matière d'attribution des prestations.

3) Les modalités de remboursement des frais visés au paragraphe premier du présent article sont fixées entre les autorités compétentes selon les mêmes modalités que celles prévues à l'article 14 de la présente convention.

Article 37

Exemption de taxes et dispense de légalisation

1) Toute exemption ou réduction de taxes, de droits de timbre, de frais de greffe ou d'enregistrement des actes ou des documents requis, prévue par la législation de l'un des Etats contractants s'applique également aux actes et aux documents à produire en application de la législation de l'autre Etat contractant ou de la présente convention.

2) Tous les actes, documents ou autres pièces de nature officielle, à produire aux fins de l'application de la présente convention, sont dispensés de la légalisation des autorités diplomatiques ou consulaires ou de toute autre formalité similaire.

Article 38

Langues d'application

1) Les autorités, organismes et juridictions d'un Etat contractant ne peuvent pas rejeter les requêtes ou autres documents qui leur sont adressés du fait qu'ils sont rédigés en langue officielle de l'autre Etat contractant ou en anglais ou en français.

2) Pour l'application de la présente convention, les autorités, organismes et juridictions des Etats contractants peuvent communiquer directement entre eux et avec les personnes concernées ou leurs représentants, en langues officielles des Etats contractants ou en anglais ou en français.

Article 39

Délais relatifs à l'introduction des demandes, déclarations ou recours

Les demandes, déclarations et recours qui auraient dû être introduits en application de la législation d'un Etat contractant dans un délai déterminé auprès d'une autorité, d'une juridiction ou d'un organisme de cet Etat, sont recevables s'ils sont introduits dans le même délai auprès d'une autorité, d'une juridiction ou d'un organisme de l'autre Etat contractant. Dans ce cas, l'autorité, la juridiction ou l'organisme ainsi saisi transmet sans délai ces demandes, déclarations ou recours à l'autorité ou à la juridiction ou à l'organisme compétent du premier Etat contractant, soit directement, soit par l'intermédiaire des organismes de liaison des Etats contractants concernés. La date à laquelle ces demandes, déclarations ou recours ont été introduits auprès d'une autorité ou d'une juridiction ou d'un organisme du second Etat contractant est considérée comme la date d'introduction auprès de l'autorité ou de la juridiction ou d'un organisme compétent pour en connaître.

Article 40

Transfert des sommes dues en application de la Convention

Les paiements résultant de l'application de la présente convention sont effectués en monnaie convertible.

Article 41

Règlement des soldes et répétition de l'indu

1) Les organismes des Etats contractants procéderont d'un commun accord au règlement des soldes éventuels découlant de l'application de la présente convention.

2) Lorsque l'organisme de l'un des Etats contractants a versé à un bénéficiaire de prestations une somme qui excède celle à laquelle il a droit, cet organisme peut, dans les conditions et limites prévues par la législation qu'il applique, demander à l'organisme de l'autre Etat débiteur de prestations de même nature en faveur de ce bénéficiaire, de retenir le montant payé en trop sur les sommes que celui-ci verse audit bénéficiaire. Ce dernier organisme opère la retenue sur les prestations de même nature dans les conditions et limites prévues pour une telle compensation par la législation qu'il applique comme s'il s'agissait de sommes versées en trop par lui-même et transfère le montant retenu à l'organisme créancier.

Article 42

Recouvrement de créances

Le recouvrement de créances dues à un organisme de l'un des Etats contractants peut être opéré dans l'autre Etat contractant, suivant les procédures et avec les garanties et privilèges applicables au recouvrement des créances dues à l'organisme correspondant de ce dernier Etat contractant.

Article 43

Exécution des décisions

1) Les décisions exécutoires des instances judiciaires et des autorités administratives concernant les domaines de la présente convention d'un Etat contractant sont reconnues par l'autre Etat contractant selon la procédure en vigueur.

2) La reconnaissance est refusée uniquement si elle est contraire à l'ordre public de l'Etat contractant où cette décision serait exécutée.

3) Les décisions rendues dans un Etat contractant, comportant la mention qui atteste leur caractère de la force de la chose jugée, revêtues de l'exéquature et reconnues, sont mises à exécution sur le territoire de l'autre Etat contractant selon les procédures prévues par la législation de ce dernier Etat.

4) En cas d'exécution forcée, de faillite ou de concordat, les créances de l'organisme de l'un des Etats contractants bénéficient, dans l'autre Etat contractant, de privilèges identiques à ceux que la législation de ce dernier Etat accorde sur son territoire aux créances de même nature.

5) Les frais engagés auprès de tiers seront déduits des sommes à verser à l'organisme compétent.

Article 44

Protections des données personnelles

Les informations sur les personnes, qu'un Etat contractant transfère en vertu de la présente convention à l'autre Etat contractant, doivent être utilisées uniquement aux fins de

l'application de la présente convention. Sans préjudice des dispositions de la phrase précédente, les informations reçues par un Etat contractant doivent être régies par des lois et des réglementations nationales relatives à la protection et la confidentialité des données personnelles de l'Etat contractant.

Article 45

Commission mixte

Une commission mixte, composée des représentants des autorités compétentes et des organismes de liaison de chaque Etat contractant, est chargée de suivre l'application de la présente convention. Cette commission se réunit, en tant que besoin, à la demande de l'autorité compétente de l'un ou de l'autre Etat contractant, alternativement en République tunisienne et en République tchèque.

Article 46

Règlement des différends

Tout différend relatif à l'interprétation ou à l'application de la présente convention est réglé par les autorités compétentes des Etats contractants.

PARTIE V

Dispositions transitoires et finales

Article 47

Dispositions transitoires

1) La présente convention n'ouvre aucun droit aux prestations pour les périodes antérieures à son entrée en vigueur. Toutefois, toute période d'assurance accomplie sous la législation de chacun des deux Etats contractants avant la date de son entrée en vigueur est prise en considération pour la détermination des droits ouverts conformément aux dispositions de la présente convention.

2) Toute prestation qui n'a pas été liquidée ou qui a été suspendue en raison de la nationalité ou de la résidence de l'intéressé est, à la demande de celui-ci, liquidée ou rétablie avec effet à partir de la date d'entrée en vigueur de la présente convention sous réserve que les droits antérieurement liquidés n'aient pas donné lieu à des remboursements sous forme de versement unique.

Article 48

Droits antérieurs

1) Les décisions antérieures relatives aux domaines régis par la présente convention ne sont pas révocables par cette dernière.

2) Les droits des personnes, dont la liquidation des pensions a été effectuée avant l'entrée en vigueur de la présente convention, peuvent être révisés à leur demande conformément aux dispositions de la présente convention.

Article 49

Délais

Pour les droits, dont la liquidation a été faite sur la base de périodes d'assurance antérieures à l'entrée en vigueur de la présente convention, suivant l'article 47 paragraphe 2 ou l'article 48 paragraphe 2 de la présente convention, les délais de dépôt des demandes ainsi que les délais de déchéance ou de prescription prévus par les législations des Etats contractants commenceront à courir au plus tôt à la date d'entrée en vigueur de la présente convention.

Article 50

Ratification et entrée en vigueur de la Convention

1) La présente convention est soumise à ratification.

2) Chacun des Etats contractants notifie à l'autre Etat contractant, par voie diplomatique, l'accomplissement des procédures internes requises pour l'entrée en vigueur de la présente convention. La Convention entre en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit la date de réception de la dernière des notifications.

Article 51

Durée

1) La présente convention est conclue pour une durée indéterminée. Chacun des Etats contractants peut la dénoncer par voie diplomatique. Dans ce cas, la Convention cessera de produire ses effets à l'expiration des six (6) mois qui suivent la notification de la dénonciation à l'autre Etat contractant.

2) En cas de dénonciation de la présente convention, les droits acquis en vertu de ses dispositions seront maintenus.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente convention.

Fait àPrague..... le20 novembre 2015..... en deux exemplaires originaux, en langues tchèque, arabe et française, les trois textes faisant foi. En cas de divergence, le texte français prévaudra.

Pour la République tchèque

Michaela Marksová
Ministre du Travail et des Affaires sociales

Pour la République tunisienne

Taieb Baccouche
Ministre des Affaires étrangères

10**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 20. listopadu 2015 bylo v Praze podepsáno Správní ujednání k provádění Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou¹⁾.

Správní ujednání vstoupilo v platnost na základě svého článku 20 dne 1. prosince 2017.

České znění Správního ujednání se vyhláší současně.

¹⁾ Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou, podepsaná v Praze dne 20. listopadu 2015, byla vyhlášena pod č. 9/2018 Sb. m. s.

Správní ujednání
k provádění Smlouvy o sociálním zabezpečení
mezi
Českou republikou a Tuniskou republikou

Podle článku 34 Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou podepsané dne 20. listopadu 2015, příslušné české a tuniské úřady sjednaly na základě vzájemné dohody následující pravidla pro provádění smlouvy:

ČÁST I VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 *Definice*

1. Pro účely tohoto textu, výraz „Smlouva“ znamená Smlouvu o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou podepsanou dne 20. listopadu 2015.

2. Pojmy a výrazy definované článkem 1 Smlouvy mají v tomto správním ujednání stejný význam, který jim náleží podle tohoto článku.

Článek 2 *Styčná místa*

1. Styčnými místy podle článku 34 Smlouvy jsou určena:

A. v České republice:

Česká správa sociálního zabezpečení

pro dávky v nemoci, v mateřství, dávky při invaliditě, ve stáří a pro pozůstalé a pro peněžité dávky při pracovních úrazech a nemocích z povolání poskytované z nemocenského a důchodového pojištění

Úřad práce České republiky – generální ředitelství

pro pohřebné, dávky v nezaměstnanosti a přídavky na děti

Centrum mezistátních úhrad

pro věcné dávky v nemoci a mateřství, při pracovních úrazech a nemocích z povolání poskytované ze zdravotního pojištění

B. v Tuniské republice:

La Caisse Nationale de Sécurité Sociale (CNSS)/ Národní fond sociálního zabezpečení v Tunisu, pokud jde o odvětví rodinných dávek a pojištění pro invaliditu, ve stáří, pro případ úmrtí a pro pozůstalé, a to pro osoby pojištěné v rámci sociálního pojištění pro zaměstnance, osoby samostatně výdělečně činné nebo osoby za takové považované, přidružené k tomuto fondu.

La Caisse Nationale de Retraite et de Prévoyance Sociale (CNRPS)/ Národní fond důchodového zabezpečení a sociální péče v Tunisu, pokud jde o veřejné činitele státu, místních úřadů a veřejných institucí přidružených k tomuto fondu.

La Caisse Nationale d'Assurance Maladie (CNAM)/ Národní fond nemocenského pojištění v Tunisu, pokud jde o odvětví pojištění v nemoci a v mateřství, pojištění při pracovních úrazech a nemocích z povolání, a to pro osoby pojištěné v rámci systému sociálního pojištění pro zaměstnance, osoby samostatně výdělečně činné nebo osoby za takové považované, a také pokud jde o veřejné činitele státu, místních úřadů a veřejných institucí.

2. Styčná místa usnadňují styk mezi institucemi smluvních států a plní povinnosti uvedené ve Smlouvě. Při provádění Smlouvy mohou komunikovat přímo mezi sebou, jakož i s dotčenými osobami nebo jejich zmocněnými zástupci.

Článek 3

Formuláře a podrobné postupy

1. Styčná místa obou smluvních států společně dohodnou formuláře a podrobné postupy potřebné pro provádění Smlouvy a tohoto správního ujednání.

2. Instituce nebo styčná místa obou smluvních států mohou odmítnout žádost nebo jiný dokument, nebudou-li předloženy v dohodnuté formě.

ČÁST II

URČENÍ PŘÍSLUŠNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Článek 4

Vyslání

1. V případech podle článku 9 Smlouvy, instituce smluvního státu určená odstavcem 2 tohoto článku pro určení příslušnosti k právním předpisům, vydá na žádost zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné, zaměstnanci, osobě samostatně výdělečně činné, úředníkovi nebo osobě za takovou považovanou potvrzení o příslušnosti k právním předpisům prostřednictvím sjednaného formuláře, který určí, že daná osoba nadále podléhá právním předpisům daného státu a do kterého data.

2. Potvrzení podle odstavce 1 tohoto článku vydává:

- a) **Česká správa sociálního zabezpečení**, pokud jde o právní předpisy České republiky
- b) **Národní fond sociálního zabezpečení (CNSS)** v Tunisu pro osoby zaměstnané, osoby samostatně výdělečně činné nebo osoby za takové považované v soukromém sektoru a

Národní fond důchodového zabezpečení a sociální péče (CNRPS) v Tunisu pro úředníky a osoby za takové považované, pokud jde o právní předpisy Tuniské republiky.

3. Ve všech případech podle odstavce 1 tohoto článku bude jedno vyhotovení potvrzení o příslušnosti k právním předpisům zasíláno instituci druhého smluvního státu.

Článek 5

Výjimky

1. K dosažení výjimky podle článku 11 Smlouvy musí být žádost podána společně zaměstnancem a jeho zaměstnavatelem nebo osobou samostatně výdělečně činnou v souladu s těmito ustanoveními:

- a) pokud jde o právní předpisy České republiky u České správy sociálního zabezpečení
- b) pokud jde o právní předpisy Tuniské republiky u Ministerstva sociálního zabezpečení (Generální ředitelství sociálního zabezpečení).

Po přijetí žádosti, instituce zmíněná v písm. a) nebo b) zašle vyjádření instituci druhého smluvního státu uvedené v písm. a) nebo b) pro získání souhlasu ohledně zachování příslušnosti k právním předpisům státu obvyklé výdělečné činnosti. Instituce zmíněná v odstavci 2 písm. a) nebo b) článku 4 tohoto správního ujednání je informována o vyslovení souhlasu a vydá potvrzení o příslušnosti k právním předpisům prostřednictvím sjednaného formuláře.

2. Prodloužení vyslání:

Pokud doba vyslání přesahuje stanovenou dobu podle článku 9 odstavce 1 nebo 2 Smlouvy, žádost o prodloužení v těchto případech podává zaměstnanec a jeho zaměstnavatel nebo osoba samostatně výdělečně činná před uplynutím doby vyslání.

3. Ve všech případech podle tohoto článku, musí být jedno vyhotovení potvrzení o příslušnosti k právním předpisům zasláno instituci druhého smluvního státu.

ČÁST III ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

Kapitola I

Dávky v nemoci a mateřství

Článek 6

Poskytování peněžitých dávek

1. Pro účely pobírání peněžitých dávek po dobu pobytu na území druhého smluvního státu předloží dotyčná osoba instituci v místě pobytu potvrzení o pracovní neschopnosti vydané ošetřujícím lékařem.

2. Instituce v místě pobytu neprodleně zašle potvrzení o pracovní neschopnosti společně s příslušným formulářem příslušné instituci.

3. Příslušná instituce však může požádat instituci v místě pobytu o provedení lékařské nebo administrativní kontroly, která proběhne stejným způsobem, jako u jejích vlastních pojištěnců.

Článek 7

Poskytování věcných dávek

1. Pro čerpání věcných dávek podle čl. 12 a 13 odst. 2 Smlouvy osoba instituci v místě pobytu nebo bydliště předloží doklad o nároku vydaný příslušnou institucí prokazující nárok dané osoby na věcné dávky. Doklad může být na žádost instituce zdravotního pojištění v místě pobytu nebo bydliště či na žádost osoby vydán příslušnou institucí dodatečně. V případě poskytnutí péče dle čl. 12, odst. 1, 3, 4, 5 Smlouvy je příslušná instituce povinna doklad o nároku vydat.

Doklad o nároku vystavený pro čerpání věcných dávek podle čl. 12 odst. 2 a čl. 13 odst. 2 Smlouvy je platný do data, kdy instituce v místě pobytu nebo bydliště obdrží od příslušné instituce informaci o jeho zrušení.

Nesla-li osoba uvedená v čl. 12 odst. 1, 3, 4, 5 Smlouvy sama náklady na poskytnuté věcné dávky při pobytu na území druhé smluvní strany, budou osobě na její žádost tyto náklady příslušnou institucí nahrazeny. Pro tyto účely sdělí instituce v místě pobytu na dohodnutém formuláři na žádost příslušné instituce informaci o výši, jakou by sama uhradila za stejné dávky. Pokud nebyla provedena náhrada nákladů podle tarifů, které uplatňuje instituce v místě pobytu, budou osobě náklady příslušnou institucí nahrazeny do výše tarifů, které sama uplatňuje.

2. Pro poskytnutí věcných dávek nad nutný a neodkladný rozsah podle čl. 12 odst. 6 nebo 7 Smlouvy je nutné, aby příslušná instituce vydala souhlas na dohodnutém formuláři.

Pokud o souhlas příslušné instituce žádá instituce v místě pobytu, uvede na příslušném formuláři i odůvodnění potřeby poskytnout tyto dávky. Instituce místa pobytu sdělí na žádost příslušné instituce informaci o přibližné hodnotě těchto dávek podle platných tarifů.

Příslušná instituce oznámí v nejkratší možné lhůtě, nejpozději však do 30 dnů od obdržení žádosti o souhlas s poskytnutím věcných dávek svoje rozhodnutí a případně určí dobu poskytování věcných dávek. Pokud příslušná instituce neoznámí svoje rozhodnutí v uvedené lhůtě, bude instituce v místě pobytu toto považovat za souhlas s poskytnutím věcných dávek.

Seznam podle čl. 12 odst. 7 Smlouvy, který je uveden v příloze tohoto správního ujednání, podléhá pravidelné revizi ze strany příslušných úřadů.

Článek 8

Úhrada nákladů za věcné dávky

Úhrady nákladů, vynaložených institucí v místě pobytu nebo bydliště v souladu se Smlouvou, se provádí prostřednictvím styčných míst obou smluvních států. Pohledávky se uplatňují na dohodnutém formuláři. Dlužné částky po odečtení zpochybněných pohledávek budou uhrazeny do 6 měsíců od doručení individuálních výkazů a souhrnné pohledávky styčnému místu příslušného státu. Ve stejné lhůtě budou styčnému místu v místě pobytu nebo bydliště vráceny zpochybněné pohledávky, a to i s řádným odůvodněním.

Kapitola II

Dávky při invaliditě, ve stáří a pozůstalých

Článek 9

Přepočet dob pojištění

1. V případě potřeby bude přepočet dob pojištění nezbytný pro účely sčítání ve smyslu článku 6 Smlouvy prováděn podle následujících pravidel:

- 1 trimestr odpovídá 90 dnům a obráceně
- 1 rok odpovídá 360 dnům, 4 trimestrům a obráceně

2. Výsledkem použití předchozích pravidel je, že součet dob pojištění v průběhu kalendářního roku nesmí být kratší ani delší než celkový počet dní kalendářního roku.

Článek 10

Podávání žádostí

1. Žádost o dávku uplatňuje žadatel zpravidla u instituce v místě bydliště s příložením všech dokladů rozhodných pro stanovení nároků, které má k dispozici.

2. Žádost o dávky podle právních předpisů jednoho smluvního státu je považována rovněž za žádost o dávku stejného druhu podle právních předpisů druhého smluvního státu za předpokladu, že si to žadatel přeje a poskytne informace svědčící o tom, že doby pojištění byly získány podle právních předpisů druhého smluvního státu.

Článek 11

Vyřizování žádostí

1. Jestliže instituce jednoho smluvního státu obdrží žádost osoby, která získala doby pojištění podle právních předpisů druhého nebo obou smluvních států, zašle tato instituce žádost prostřednictvím styčných míst příslušné instituci druhého smluvního státu s uvedením data, kdy žádost obdržela.

Instituce, která přijala žádost, ji zašle příslušné instituci druhého smluvního státu doplněnou o:

- veškerou dostupnou dokumentaci, která může být pro instituci druhého smluvního státu potřebná pro stanovení nároku na dávku,
- formulář, v němž uvede zejména doby pojištění získané podle právních předpisů prvního smluvního státu,
- kopii svého rozhodnutí o dávce, pokud bylo učiněno,
- lékařskou zprávu pro žádost o invalidní důchod,
- a případně formulář, v němž žadatel uvádí doby pojištění získané ve třetích zemích za

účelem aplikace článku 15 Smlouvy.

2. Instituce druhého smluvního státu poté rozhodne o nároku žadatele, určí výši důchodu v souladu s článkem 15 Smlouvy a prostřednictvím styčných míst oznámí své rozhodnutí instituci prvního smluvního státu.

Spolu s rozhodnutím též zašle, v případě potřeby nebo na žádost, instituci prvního smluvního státu:

- veškerou dostupnou dokumentaci, která může být pro instituci prvního smluvního státu potřebná pro stanovení nároku žadatele na dávku,
- formulář, v němž uvede zejména doby pojištění získané podle právních předpisů, které provádí.

3. Instituce smluvního státu, ve kterém byla podána žádost o dávku, ověří osobní údaje týkající se žadatele a jeho rodinných příslušníků. Styčná místa smluvních států se dohodnou, které údaje mají být ověřovány.

Kapitola III

Pracovní úrazy a nemoci z povolání

Článek 12

Zaměstnání způsobující nemoc a výměna dokumentace

1. Jestliže instituce jednoho smluvního státu zjistí, že osoba trpící nemocí z povolání vykonávala činnost zřejmě způsobující nemoc z povolání naposledy na území druhého smluvního státu, zašle o tom oznámení a veškerou související dokumentaci instituci druhého smluvního státu.

2. Instituce obou smluvních států si vzájemně poskytnou veškerou dostupnou dokumentaci, jež může být nezbytná pro nárok na dávky poskytované z důvodu nemoci z povolání nebo pracovního úrazu.

Článek 13

Zhoršení nemoci z povolání

Jestliže instituce smluvního státu poskytne dávku podle článku 27 odst. 1 písm. b) Smlouvy ve výši odpovídající zhoršení nemoci, oznámí tuto skutečnost instituci druhého smluvního státu.

Článek 14

Poskytování věcných dávek

Pro účely poskytování a úhrady nákladů věcných dávek z důvodu pracovního úrazu či nemoci z povolání se užijí ustanovení části III kapitoly I obdobně.

Kapitola IV Pohřebné

Článek 15 *Poskytování pohřebného*

Pro účely aplikace článku 28 Smlouvy si příslušné instituce smluvních států sdělují potřebné informace pro výplatu pohřebného.

Kapitola V Dávky v nezaměstnanosti

Článek 16 *Řízení*

1. Pro uplatnění nároku na dávky v nezaměstnanosti podle Smlouvy žadatel předloží příslušné instituci jedné smluvní strany potvrzení příslušné instituce druhé smluvní strany, z něhož je zřejmá doba pojištění získaná podle právních předpisů druhé smluvní strany a doba, po kterou žadatel pobíral dávky v nezaměstnanosti od druhé smluvní strany. Pokud žadatel nepředloží uvedené potvrzení, může styčné místo jedné smluvní strany požádat styčné místo druhé smluvní strany o vydání a zaslání takového potvrzení.

Spolu s žádostí zašle styčné místo jedné smluvní strany veškerou dokumentaci, která může být pro instituci druhého smluvního státu potřebná pro potvrzení dob pojištění.

2. Potvrzení o dobách pojištění podle odstavce 1 tohoto článku vydává:

A. v České republice:

Úřad práce České republiky – generální ředitelství

B. v Tuniské republice:

Národní fond sociálního zabezpečení (CNSS) v Tunisu, který se vztahuje na zaměstnance, na osoby samostatně výdělečně činné a na osoby za takové považované, které jsou přidružené k tomuto fondu

Národní fond důchodového zabezpečení a sociální péče (CNRPS) v Tunisu, který se vztahuje na veřejné činitele státu, místních úřadů a veřejných institucí přidružených k tomuto fondu

ČÁST IV RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 17 *Výplata dávek*

1. Peněžité dávky se vyplácí přímo oprávněné osobě.

2. Instituce smluvních států neprovádí při výplatě peněžitých dávek podle Smlouvy žádné srážky na své administrativní výdaje.

3. Instituce smluvních států mohou vyžadovat od poživatelů dávek dokument potvrzující žití k ověření nároku na výplatu dávky.

4. Směnným kursem národní měny na volně směnitelnou měnu, je-li to při použití článku 40 Smlouvy potřeba, je směnný kurs platný v den realizace platby.

Článek 18 ***Lékařské prohlídky***

Instituce smluvního státu poskytne na žádost instituce druhého smluvního státu dostupné lékařské informace a dokumentaci, jež se týkají zdravotního postižení žadatele nebo příjemce dávky. Žádost o informace a dokumentaci a jejich předání se uskuteční prostřednictvím styčných míst smluvních států.

Článek 19 ***Výměna statistických údajů***

Styčná místa smluvních států si budou vyměňovat roční statistické údaje o počtu potvrzení vystavených podle článku 4 tohoto ujednání a o dávkách, které každý ze smluvních států přiznal a vyplatil na základě Smlouvy. Tyto statistiky budou zahrnovat údaje o počtu příjemců a celkové částce vyplacených dávek podle jednotlivých druhů.

ČÁST V **ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

Článek 20 ***Vstup v platnost***

Toto ujednání vstupuje v platnost ve stejný den jako Smlouva a bude se používat po stejnou dobu.

Dáno v Praze dne 20. listopadu 2015 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za příslušný úřad
České republiky

Mgr. Michaela Marksová v. r.
ministryně práce a sociálních věcí

Za příslušný úřad
Tuniské republiky

Taieb Baccouche v. r.
ministr zahraničních věcí

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2018 činí 5 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky – knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Obchodní galerie IBC (2. patro), Příkop 6; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc:** Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Pardubice:** ABONO s. r. o., Sportovců 1121; **Plzeň:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Řipská 23; **Praha 4:** Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 9:** DOVŮZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, KARTOON, s. r. o., Klíšská 3392/37 – vazby sbírek tel. a fax: 475 501 773, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.